

NAMN ATT MINNAS:

SVEN ASPLING

Sven Aspling är en farlig karl. Det beror på att han är så hygglig.

Signaturen råkade för någon tid sedan hamna bredvid honom på en lunch och hade man inte vetat det på förhand, hade man aldrig kunnat tro att en så trevlig och sympatisk karl var socialdemokrat och till på köpet partisekreterare. Vi hade — eller åtminstone föreföll det så — på det hela taget överensstämmande åsikter i praktiskt taget alla viktigare, aktuella politiska frågor. Sven Aspling gjorde med andra ord intryck av att vara inte bara en förständig, upplyst och resonabel person utan en veritabel hedersknyffel, en hedersspascha, en ärans man.

Det försåtliga med honom är att just så är han dessutom beskaffad. Hans politiska motståndare tycker så bra om honom, att de nästan inte näns säga emot honom. Politiska diskussioner med Sven Aspling blir nästan aldrig några diskussioner utan ett sirligt utbyte av hövlighetsbetygelser. Undra sedan på om Sven Aspling är den idealiske partisekreteraren i ett parti, som måste söka vinna den förborgerligade medelklassen eller — om inte dö, så dock långsamt förtvina.

Sven Aspling är liksom så många av koryféerna i vår maktägande socialdemokrati från Värmland, detta landskap som en gång skänkte oss Geijer och Tegnér, Fröding och Selma Lagerlöf, men som i våra dagar nödgas knyta sin prestige till namn sådana som Undén och Erlander. Han föddes i Filipstad för vidpass 45 år sen och lär ursprung-

ligen ha studerat till frisör. Därutinnan, men kanske huvudsakligen därutinnan, erinrar han om sin finländske partivän Karl-August Fagerholm. När denne var statsminister skulle en av hans regeringsmedlemmar morgonen efter en vild natt bryta laget under förebärande av att han tyckte att han borde gå ut och raka sig. »Det behöver du inte», sade statsministern, »det kan jag göra». Samma sak skulle alltså Sven Aspling kunna stå till tjänst med, men han är ännu inte i regeringen och frågan är om han någonsin kommer dit.

Hans storhet ligger nämligen, som någon alldeles utan nedsättande biav-sikt uttryckt det, i hans litenhet. Varför detta skulle vara något hinder att inträda i regeringen Erlander undandrar sig visserligen utomståendes bedömande, men tanken tycks vara att Aspling är den födde ombudsmannen och omistlig som sådan. Hans litenhet — dvs. hans allmänmänsklighet, vänlighet, snällhet och småklokheter i för-ening med hans utomordentliga organisatoriska talang skulle göra honom oumbärlig just på partisekreterarens post.

Han har också mycket riktigt gått den långa vägen, ombudsmannavägen till partiets ledning. Han medarbetade visserligen ett tag i Värmlands Folkblad, men tjänade sina sporrar som ombudsman i Dalarnas socialdemokratiska partidistrikt. Därifrån togs han strax efter kriget som organisationssekreterare till socialdemokratiska

partistyrelsen för att för tio år sedan avancera till partisekreterare. Det gällde att finna en efterträdare till Sven Andersson, som var lika hygglig. Aspling var ändå hyggligare. Det är med förlov sagt, åtminstone ur borgerlig synpunkt, nästan ohyggligt.

Aspling lär ha varit skolkamrat till rolf edberg, men mellan de bägge var ingen kärlek spilld. Den förre torde ha ansett den senare för att vara en högfärdig streber. Sven Aspling själv är emellertid varken högfärdig eller streberaktig. Så har han heller inte blivit hr Undéns ambassadör i Oslo, men i gengäld har han blivit den främste av vad som på partijargong kallas socialdemokratiens *expeditörer* och ingen förstår bättre än han den nya medelklasskategori, från vilken ledningen inom arbetarkommunerna ute i landet numera rekryteras.

Det finns en annan landsman med vilken han kommer så mycket bättre

överens och det är lustigt nog Tage Erlander. Han står statsministern personligen mycket nära — av vad som ovan sagts om Aspling kan man inte annat än dra slutsatsen att de två måste komplettera varann. Och Erlander behöver honom. När det gäller organisatoriska ärenden är Aspling enligt kännares ut-sago den mest perfekte föredragande som finns i detta land. Men om man vill veta vad föredraganden själv anser lär Sven Aspling inte alltid vara närmast tillhands att lämna svaret.

Han har ett lovvärt intresse för internationella angelägenheter och gör allt vad han förmår för att skaffa sig en internationell orientering, inte minst som deltagare i socialdemokratiska partikongresser runt om i världen, där han uppskattas för sin förmåga att på ett trevligt sätt smälta in i bakgrunden. Hans specialitet är Finland och han hör till de yppersta kännare av finländskt samhällsliv eller i varje fall

finländsk socialdemokrati, som vi äger här i landet.

Sven Aspling är en god, respektabel småborgare som sannolikt har pengar på sparbanksboken, utan tvivel lever ett lyckligt familjeliv och av allt att döma samlar på porslin. Politiskt sett är — och förblir han förmodligen — en bakgrundsman, men en lika värdefull som betydelsefull sådan. Under den brytningstid, som efter vad man har anledning att tro förestår socialdemokratin, kommer han som partiledningens främsta organisatoriska förtroendeman att ha en nyckelställning, även om han aldrig kommer att höra till regeringskretsen.

Som talare är han inte inspirerande, men hedervärd genom att vara korrekt och saklig, eller åtminstone söka vara det så långt det går. Av socialdemokratins kollektivanställda ombudsmän är han högt skattad som en god och

förstående men fast arbetsgivare. I hela partiledningen åtnjuter han odelad respekt inte minst genom sin för en partisekreterare så sällsynta egenskap att vara helt främmande för intrigerandets ädla konst.

Och även om han kan tyckas farlig för borgerligheten genom sin hygglighet, är han ändå farligare för kommunisterna. Han hör nämligen till de mest renläriga demokraterna i vårt politiska liv och det är en demokratism, som mindre bygger på teoretiska överväganden än just på hans allmänna hygglighet. Han anser varje kränkning av människovärdet, av den enskilde individens frihet och integritet som en personlig förolämpning. Det gör honom till en antitotalitär individualist, som nog måste anses vara en tillgång inte bara för socialdemokratin utan för vårt politiska liv överhuvud taget.

G. U.

CARL SETTERWALL & Co. A/B

Etabl. 1869

EXPORT • IMPORT
JÄRN OCH STÅL

BOX 3272 • STOCKHOLM 3

ORSIA SÅGAR

ORSIA KÄTTING

*En oskiljaktig »duo» då det
gäller kvalitet!*

Vårt tillverkningsprogram täcker alla tänkbara behov
SÅGAR OCH KÄTTING ATT LITA PÅ!

JÄRNBIRGER AB

ORSIA • TEL. 409 00 VÄXEL